

Леся Храплива-Щур

ПСАЛОМ ПОМЕРЛИХ ВІД ГОЛОДУ 1933 РОКУ

О Предвічний, прости, що у храм Твого світла приходим,

Почорнілі, зболілі, неначе чорнозем розритий.

Гаснуть зорі від стіп обважнілих, розпухлих походом,

Криють янголи лик, бо на нас моторошно дивитись.

Нас, Всесильний, побач: на землі нас могутні не знали,

Коли брали від нас, до зерна, пропотілу сторицю,

Щоб колесами тіло живе розкроївши на шпалах,

Повезти в ненаситного зла зледенілу столицю.

Всі ми тут. Почисли, бо числа нас нікому не знати,

Нас, що сонні міста, наче совість похмура, обсіли,

Що приходили, скарби предківські міняти у ката,

За останок життя: свого ж хліба шкуринку згірчілу.

Ти прости, що хапаються обляків пальці кістляві,

Нехоронені ми: дідусі, юнаки, немовлята...

Що прийшли ми в притвори Твоєї одвічної Слави,

Щоб мовчазною скаргою ввік непохитно стояти.

Ми не просимо кари на них ,

Ти бо Сам справедливий,

Покоряєш неситих в сердець їх жорстокій гордині.

Ми благаємо тільки: дай нашим кісткам зійти жнивом,

Жнивом волі новим, що ніхто не візьме з України.